

Kathrine Lind's erindringer:

1940 – 50 "De fremmede" besatte huset – ligeså skolen og mange hjem i Vandborg.

Efter at støvletrampene forsvandt, blev der liv i vores flotte forsamlingshus igen, og den blev sat i stand.

Der blev lavet lejlighed ovenpå, hvor det nye værtspar – Johanne og Andreas Gaj skulle bo. Der blev lavet garderobe bagved stuen, hvor gæsterne kunne hænge overtøjet, vel mod en lille betaling – mener jeg.

Det vestlige værelse var til sognerådet, så der var ikke så megen plads til Hanne og Dres, men de havde det lunt og hyggeligt – das under scenen.

Toiletforholdet var meget simpelt – under scenen var der et lille rum med en kasse med en spand i. Når der var fest skulle man om til døren i den nordlige gavl.

Den blev vist ikke brugt så meget, den slags ordnede man hjemmefra.

Det nye toiletrum – træk og slip – damer og herrer – kom sidst i 40-erne, blev bygget på østsiden af salen, der hvor der nu er opvaskerum. Det var et stort fremskridt – men koldt for tæerne, når vi var til gymnastik.

Jeg tror, at Vandborg Forsamlingshus var en af de flotteste her på egnen – både udvendig og inde. Der har altid været en fast scene – ganske vist åben scene.

Jeg har været i mange forsamlingshuse til fest, men ingen steder så flot en sal som her.

1954 eller 1955 – sammen med udgravningen af kælderens – blev nordgavlen sat om og rykket 1 – 2 meter mod nord, så der blev en større og lukket scene.

Det var tømrerne Hartvig og Hyldal, der stod for det.

Efter krigen blev der det "rigtige" liv i huset igen med møder, gymnastik, folkedans og kurser. Mandag og torsdag aften gymnastik for karle og piger, om eftermiddagen gymnastik for børn – mange gummistøvler i gangen.

En eftermiddag om ugen havde husholdningsforeningen håndarbejdskurser for de unge piger i sognet, mest kjolesyning eller broderi. Efterkrigsårene – med stor mangel på tøj – satte gang i kreativiteten.

Hver eftermiddag i en uge forår og efterår blev der arrangeret sykurer med frk. Rabek, hvor meget gammelt tøj blev syet om til drengebukser – jakker – kjoler og frakker.

Mange flotte ting blev lavet i den lille sal, og vi havde det hyggeligt. Det holdtes i gang til først i 70-erne v. J. Fjordside, men da var det nye stoffer, der blev brugt.

Pengene – har altid været et problem, huset kunne jo ikke stå gratis til rådighed. **Ca. 1970 – 80** havde forsamlingshuset en død periode, en flok prøvede at holde sammen på stumperne, den store renovering blev foretaget og mange penge sat på spil – og hvad så – pladespil måtte være løsningen – med mange frivillige hjælpere kørte det hver søndag aften. En ordning blev lavet – 5 hold på 4 personer + opråber, alle borde – stole og bænke skulle stilles op – og tilbage igen efter spillet.

Samtidig kom vi godt i gang med udlejningen – det gav meget arbejde, men også penge i kassen, så den bestyrelse der pungen ud i 1984 fik sine penge og huset fik 100 nye sorte stole – da var der en glad og stolt bestyrelse, de havde også lagt mange timers arbejde og hovedbrud i det.

Nok om det, men min generation har haft mange gode og sjove timer i dette hus, og mange hjertebånd er knyttet der, men alt har jo sin tid.

Erindringerne er skrevet i 2008
Kathrine Lind, Musholm